

B.

Mødet den 3. Juni 1926.

(For lukkede Døre).

Fraværende: M. Brammer, G. N. Knub og J. Chr. Møller.

1. (J. Nr. 103—1926). **Licitation over Spildevandsledninger og Vandleddninger til Dobbelthusene ved Marienlund.**

Fra Udvalget for Bygninger og Inventar forelaa følgende Indstilling:

• Bernh. Olsen	4	Huse à 850,00	Kr.
Georg Jensen	4	— à 855,00	»
C. F. Andersen	4	— à 858,00	»
L. Kruse-Hansen	4	— à 861,00	»
Ewald Lund	4	— à 862,35	»
R. Hinge	4	— à 866,00	»
Jobs. Rasmussen	3	— à 867,25	»

Der fradages 41,40 Kr. i hvert af Tilbudene, saafremt Kommunen leverer Køkkenvaskene. Der maa kun anvendes danske Cisterner efter Udvalgets nærmere Bestemmelse.◀

J. Perregaard oplyste, at man foreslog de laveste Tilbud; men der var saa godt som ingen Forskel paa de 19 Tilbud. Ligeledes havde omtrent alle taget Forbehold mod at faa mere end 4 Huse.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at man maaske burde finde en Form, hvorved det kunde forhindres, at Tilbudene blev ens.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 10¹—1926). **Valg af Formand for Arbejdsanvisningskontorets Bestyrelse.**

H. P. Christensen foreslog at vælge Dommerfuldmægtig A n d r e s e n.

Vedtoges.

3. **Andragender om Kommunens Garanti for Statslaan til:**

a. (J. Nr. 27⁵⁴—1926). Bager L. Olesen.

b. (J. Nr. 27⁴²—1926). 3 komm. Bygninger ved Trepkasgade. — 2. Behandling.

Bevilgedes.

4. (J. Nr. 27⁵⁰—1926). **Andragende fra Murermester Knudahl Jensen om Statslaan til et Byggeforetagende ved Lundbyesgade.**

Anbefaledes.

5. (J. Nr. 27⁵²—1926). **Andragende fra Købmand N. C. Christensen om Statslaan til et Byggeforetagende ved Lauge Kochs Vej.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefaler Andragendet overensstemmende med Stadsarkitektens Erklæring for et Laan paa indtil 9900 Kr.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 191—1926). **Ansøgning fra Hestehandler A. J. Petersen og Slagtermester F. V. Hasle om Benaadning for en dem overgaaet Dom for Overtrædelse af Boligloven.**

Boligkontrollen kan ikke anbefale Andragendet. Kunde ikke anbefales.

7. (J. Nr. 185—1926). **Ansøgning fra Forpagter Christensen, Højvang, om Lempelse i Forpagtningskontrakten.**

Fra Markudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Efter foretagen Undersøgelse kan Udvalget bekræfte, at det i Andragendet anførte er i Overensstemmelse med de virkelige Forhold.

Da imidlertid Forpagtningsvilkaarene, som Forpagteren ansøger om at faa lempede, er et Led i de ved Købet af Højvang efter Indstilling af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse vedtagne Vilkaar, maa Markudvalget henstille, at Sagen henvises til dette Udvalg.«

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at der var opstaaet en Kompetencestrid om, hvem der egentlig havde med denne Sag at gøre. Højvang var naturligvis købt af Byraadet efter Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse og overgik derefter til Udvalget for Bygninger og Inventar, der havde samme Formand som Markudvalget, og siden var Højvang bleven administreret fra den Side. Der var tidligere ført Forhandlinger med Forpagteren om Afstaaelse af en Del af Udhusene og Indretning af en Lejlighed, som for Resten blev meget større og dyrere end oprindelig fastslaaet i Kontrakten, og naar han nu søgte om Lempelser i denne, maatte det ogsaa blive Markudvalgets Sag at behandle dette. Da Udvalget imidlertid havde sendt Sagen til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, maatte Byraadet træffe Afgørelsen.

P. P e t e r s e n indrømmede, at Borgmesterens Fremstilling var tildels rigtig; men den nuværende Forpagtningskontrakt var et Led i selve Handelen om Højvang og var vel medvirkende Aarsag til, at man gav en temmelig stor Pris for Ejendommen. Man var allerede dengang klar over, at Afgiften var for stor, men da der var Kautions derfor, gik Byraadet med dertil. Nu var den høje

Pris betalt, og hvis Forpagtningsafgiften derfor skulde lempes, maatte det være det Udvalg, som ordnede Handelen og lavede Kontrakten, der burde foreslaa Forandringer i den. Hvis man holdt paa, at det bør være Markudvalget, maatte Udvalget i hvert Fald have nogle Direktiver for, hvad Byraadet omtrent kan gaa med til; Markudvalget kunde ikke godt forhandle paa bar Bund, naar det ikke havde været med til at lave Kontrakten.

B o r g m e s t e r e n holdt paa, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ikke havde haft noget med Højvang at gøre siden Købet. At give Udvalget Direktiver i Forvejen, var ikke Skik i Byraadet; Udvalget maatte komme med en Indstilling til Byraadet først. Hvorvidt Højvang var for dyr, skulde Taleren ikke komme ind paa, men hvis man regnede ud, hvad det vilde have kostet at ekspropriere Jorden for at gennemføre Gadeplanen, saa var det blevet meget dyrt, og Kommunen havde da ikke haft nogen Jord at sælge igen. Angaaende Kautionen, saa havde Taleren altid som Kautionist maattet betale, men det Forhold kunde jo drøftes, naar der kom en Indstilling fra Markudvalget.

A n d r. B i t s c h vilde ikke protestere mod, at Sagen gaar til Markudvalget; men Tilfældet var alligevel noget kompliceret, idet Afgiften var fastsat af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, medens Indtægterne tilfalder Udvalget for Bygninger og Inventar. Det var rimeligst, at Sagen gaar til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, som havde lavet Kontrakten.

P. P e t e r s e n erkendte, at det ikke var Korte, at et Udvalg faar Direktiver i Forvejen; men hvis Byraadet ikke kunde gaa med til nogen

som helst Nedsættelse, vilde det være at skuffe Manden, hvis Udvalget gav sig til at forhandle med ham derom. Derfor burde man egentlig vide lidt om Byraadets Stilling til dette Punkt.

B o r g m e s t e r e n svarede, at Byraadet ikke kunde behandle Sagen nu, for der fandtes ikke Spor af Oplysninger udover Mandens Paastand om et Tab paa 30000 Kr. Der var heller ikke oplyst noget om Lejemaalet i Sammenligning med Kommunens andre Lejemaal. Disse Ting maatte Udvalget spekulere over.

H o l s t K n u d s e n syntes, at Konsul Petersen havde nogen Ret i dette, at hvis Forpagteren skal have Afslag i Lejen, bliver det paa en Maade en Ændring ved Købekontrakten, og saa var det ogsaa rimeligt, at Markudvalget ønsker en Udtalelse derom fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Taleren vilde derfor henstille, at der ogsaa kommer en Erklæring fra dette Udvalg, før Sagen kommer til Byraadet.

J. P e r r e g a a r d mente ogsaa, der burde flere Oplysninger til, og man kunde næppe paa Forhaand fritage Kautionisterne for deres Forpligtelser. Men det, som det mest drejede sig om for Forpagteren, var vist at faa Jorden for en rimelig Pris om 2 Aar og ikke blive jaget væk til den Tid.

B o r g m e s t e r e n spurgte, om Udvalget for Bygninger og Inventar ønskede at tage sig af Sagen.

J. P e r r e g a a r d svarede, at dette Udvalg trængte ikke til mere Arbejde. Men det var et lidt kedeligt Forhold, at et Udvalg har Marken og et andet Bygningerne.

M. C. F a l k syntes, at naar der var 2 Udvalg, som skulde forhandle med Manden, vilde det være

naturligt at henvise Sagen til begge disse, saa der blev et Samarbejde mellem dem.

Sagen henvistes til Markudvalget.

8. (J. Nr. 50—1926). **Andragender om Indflytnings-tilladelse.**

Fra Boligkontrollen forelaa følgende Indstilling:

A n b e f a l e d e A n d r a g e n d e r.

Helge Rasmussen, Tyskland.

Olga Petersen, Brabrand.

Søren Johansen, Silkeborg.

Andreas Schmidt, Kongsvang.

N. Geertsen, Viborg.

Karl Schou, Skødstrup.

Hannibal Sander, København.

I k k e a n b e f a l e d e A n d r a g e n d e r.

E. Jørgensen, Norge.

P. Jensen, Hasle.

P. Ziegler, Brabrand.

A. Sørensen, Lauerberg.

Frkn. Ankerstjerne, Randers.

H. Mortensen, Kongsvang.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 12⁸—1926). Indstilling angaaende **Tilde-
ling af Aldersrente.**

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 12⁹—1926). Indstilling angaaende **Tilde-
ling af ekstraordinær Aldersrente.**

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 15⁴—1926). **Andragende fra Malersvend
Hilding Jonsson om dansk Indfødsret.**

Anbefaledes.

12. Det vedtoges, at Byraadet som Medindbyder del-
tager i en Afskedsfest for Stiftamtmand Dons.
-